

Onlara Karşı Gücünüz Yettiği Kadar Kuvvet Hazırlayın

Şehid Şeyh Abdullah Bin Nâsir er-Raşid

26 Kas, 2018

<https://ilimvecihat.com>

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam rasullerin en şerefli olan Nebimiz Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e, ailesine ve bütün ashabına olsun.

Allahu Teâla mümin olan kullarına; düşmanlarına karşı güçlerinin yettiği kadar hazırlanmalarını emretti.

Allahu Teâla şöyle buyurur: **“Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın. Onunla Allah’ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz Allah’ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir ve siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.”**[1]

Allahu Teâla ayette iki çeşit hazırlanmayı emrediyor: Kuvvet hazırlığı ve cihad için bağlanıp beslenen atları hazırlama.

Ayetin manasından açığa çıkıyor ki, Allahu Teâla’nın kuvvetten kast ettiği, silah, harp aleti ve savaşa hazırlanmadır. Harbe hazırlanmanın başıda atmadır. Müslim’in Ukbe bin Amirden rivayet ettiği hadiste, Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in buyurduğu gibi: *“Dikkat edin, muhakkak ki kuvvet atmaktır. Dikkat edin, muhakkak ki kuvvet atmaktır. Dikkat edin, muhakkak ki kuvvet atmaktır.”*

Cihad için bağlanıp beslenen atlardan kast ettiği ise, at manasına giren bineklerdir.

Allahu Teâla bineklerin arasından ayetin lafzı ile atı seçmiştir. Ve Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) de kuvvetin tefsirinde, kuvvet türleri arasından atmayı seçmiştir.

Müfessirlerin imamı İbn Cerir Taberi, **“Onların dışında başkaları”** ayetinin anlamıyla ilgili olarak, onların cinler olduğunu söylemiştir. Buna delil olarak, Beni Kureyze gibi Müslümanların kendilerini bildiği ya da münafıklar gibi gizlendikleri için bilmedikleri düşmanların olamayacağı, çünkü münafıkların zahirde Müslümanlardan olmaları ve aslında hazırlığın onlar için olmaması nedeniyle silahtan, hazırlıktan ve bunların artırılmasından korkmadıkları ve çekinmedikleri, ancak gizli hallerinin bilinmesinden korktukları karinesiyle, ayette bunların kast edilmediğini ve cinlerin kast edildiğini belirtmiştir.

Hazırlık Müslümanların üzerine farzdır ve iki kısma ayrılır:

Ümmet için genel hazırlık: Buna, kaleler inşa etmek, Müslümanlar için silah

temin etmek, ağır silah ismi altına giren silahlar hazırlamak, tek bir kişinin hazırlayamayacağı düşmanı korkutacak olan ve savaşta ihtiyaç duyulan her şeyi hazırlamak girer.

Bu çeşit, ayetteki emrin umumuna girdiği ve Müslümanların bir kısmının yerine getirmesiyle gerçekleştiği için Müslümanlar üzerine farzı kifayedir. Bununla ilk sorumlu olan Müslümanların yöneticileridir. Çünkü onların maslahatlarına bakan onlardır. Eğer -bugün olduğu gibi- Müslümanların bir yöneticileri yoksa, Müslümanlardan bir taifenin gücünün yettiği kadar hazırlık yapması gerekir. Eğer bunu kimse yerine getirmezse, gücü yetip de yapmayan herkes günahkâr olur.

Kişinin kendisi için özel hazırlık: Silah taşımayı ve bir savaşçının öğrenmesi gereken harp sanatını öğrenmesiyle olur. Bu çeşit hazırlık, içerisinde bulunduğumuz dönem gibi Müslümanların zayıf hallerinde, ayetteki emrin genel olduğu ve güç yetirme konusuna girdiği için her Müslüman üzerine farzı ayndır. Kişinin zimmetinin beri olması, ancak bunu yerine getirmesiyle olur. Çünkü cihad farzı ayndır. Her ne kadar farzı ayn olmasa da, düşmanın ansızın Müslümanlara saldırması ya da imamın seferberliğe çağırmasıyla farzı ayn olmaya dönüşmesi muhtemeldir. Vacibin ancak kendisiyle tamamlandığı şey de vaciptir.

Ümmetin düşmanın saldırısını engelleyebilecek güçte olduğu hallerde ise, düşmanı korkutacak olan hazırlık ve kişinin kendisi için hazırlığı farzı kifayedir. Farzı ayn olduğuna dair bir delil yoktur.

Müslim'in rivayet ettiği hadiste Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyuruyor: *"Kim atmayı öğrenip sonra terk ederse bizden değildir."* veya *"Asi olur."* buyurur. Bu Kuran'ı öğrenip sonra unutan kişi hakkında yapılan uyarı gibidir.[2] Bundan kasıt, kemaldan sonra eksikliğin gerçekleşmesidir. Hadisin diğer rivayeti karinesi ile: *"O (atıcılığı öğrenmesi) bir nimettir, ona nankörlük etmiştir."*

Bizim dönemimizde ise; hâkim olunan beldelerde Müslüman yöneticiler olmadığı için, Müslümanlardan gücü yetenin ümmet için kuvvet hazırlaması, kişinin kendisi için eğitim alması ve silahlanması, buna gücü yeten kimseler üzerine şüphesiz farzı ayndır. Böyle bir durumda oturan kimse Allahu Teâlâ'nın haklarında şöyle dediği münafıklar gibidir: *"Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu; onlara oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun denildi"* [3]

Hazırlanma farzı ayn olduğu zaman farzlığı konusunda yöneticiden izin

istenilmez, şayet men edecek olsa, insanların en düzgünü ve ümmet için en samimisi de olsa itaat edilmez.

Eğer hazırlık farzı kifaye ise, ve kâfir olan imam buna engel olsa, ona itaat edilmez. Onunla savaşmak için hazırlık vacip iken nasıl bu konuda onun izni beklenilir?

Eğer Müslüman olan imam hazırlık yapmaktan engellerse, bunun iki hali vardır:

-Engellemenin, yeterliliğin oluşmaması ve bunu yerine getirecek gücün olmaması veya düşmanı korkutmaya yetecek imkânın bulunmaması durumudur. Bunda yöneticiye itaat edilmez.

- Engelleme, yeterliliğin oluşmasından sonra olur. Bu durumda yöneticinin iki hali vardır:

a) İmamın salih olması. Bu durumda yaptığı fiilden bir maslahat açığa çıkmasa bile imama itaat edilir.

b) Müslümanların işini umursamayan facir imam olması. Şeyhul İslam ibn Teymiyye (*Rahimehullah*) "*Şer'i Siyaset*" adlı kitabında şöyle der: "*Fasık olan bir imama fiilinde bir maslahat açığa çıkmadığı sürece itaat edilmez ve bu güçlü bir görüştür. Çünkü ittifak ile imamın tasarrufu maslahatla orantılıdır. İmam güvenilir salih biri olduğu zaman, maslahatta onun görüşüne uyulur. Ancak âdil değil fasık biri ise, Müslümanların maslahatlarının ona teslim edilmesi ve eline verilmesi doğru olmaz.*"

Bizim Asrımızda İse;

Müslümanın askeri ilimlerden, bedeni eğitimlerden, çeşitli silahlardan, silahlar için zahirelerden, patlayıcılardan ve bunun yapılışının altına giren şeylerden gücünün yettiğini hazırlaması, bunların hepsi bütün beldelerdeki Müslümanların üzerine en önemli vaciplerdendir. İslam beldeleri, ya haçlı yönetimi ve işbirlikçi mürtedlerin işgali altında veya haçlıların ve asli kâfirlerin doğrudan işgal etmediği ancak her an saldırılarının beklendiği bir durumdadır.

Donanım ve mühimmat için vacip olan hazırlık, satın almakla, kaçırmakla ve üretmekle olur. Bunların hepsi Allah'a yaklaşmanın en yücesinden ve vaciplerin önemli olanlarındandır.

Ben, savaş kahramanları ve cesur aslanlar olan Hameyn topraklarında Tanzim-ul Kâide Askeri Komitesi'nin yazdığı "*El-Bettâr*" dergisini gördüm.

Müderriplerden tecrübe sahiplerinden eğitim almayan ve mücahitlere katılmaktan aciz olanların eğitimi için bunu bir kapı olarak hazırladığından dolayı Allah'a hamd ettim. Allah'tan bunu yerine getirenleri, bunun faziletinden ve amellerinin sevabından mahrum eylememesini; içinde buldukları Allah'ın kelimesini yüceltme ve Tevhid bayrağını yükseltme amelinde onları muvaffak eylemsini istiyorum.

Allah'ı doğrulayan ve Allah'ın dinine yardım etmeyi kast etmiş kimseye, şayet mücahitlere ulaşmaktan ve onlara katılmaktan aciz kalırsa; Allah'ın kendisine Haremeyn topraklarında cihad yolunu kolaylaştırması için bu dergiyi okumak ve içindekileri pratiğe dökmek ile üzerine vacip olan hazırlığı kaçırmaması uygun olmalıdır.

Allah en iyisini bilendir.

Allah'ın salatu nebimiz Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e, ailesine ve ashabına olsun.

*Tercüme: **Muhammed Harezmi***

[1-](#) (Enfal 60)

[2-](#) Ebu Davud'dan kuranı unutma hususunda Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e dayandırılan iki zayıf hadis, seleften bazı mürseller ve eserler gelmiştir. Delillerin hepsi kuranı öğrendikten sonra unutmanın haram olduğunu ispat etmeye yeterli gelmese bile unutmanın mekruh olduğuna işaret ediyor.

[3-](#) (Tevbe 46)